

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év április hó 30. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 2011. év március hó 21. napján kelt 24.B.110/2009/17. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottak terhére megállapított bűncselekmény megnevezése helyesen társtettesként elkövetett testi sértés büntette (Btk.170.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés I. fordulat).

Az I.r. vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) évre enyhíti.

Mindkét vádlott börtönbüntetésének végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti, egyben elrendeli a vádlottak pártfogó felügyeletét.

A közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezéseket mindkét vádlott esetében mellőzi.

A II.r. vádlott vonatkozásában a Budakörnyéki Bíróság 8.Fk.885/2009/5. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésére és 2 rb. társtettesként, ebből 1 rb. folytatólagosan elkövetett, a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c./ és d./ pontjaira figyelemmel a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő lopás büntetében, valamint 1 rb. társtettesként elkövetett, a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés II. fordulat c./, f./ pontja szerint minősülő lopás vétségében a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, és a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

Az I.r. vádlott anyja neve helyesen: megjelölve, személyazonosító igazolványának száma helyesen: megjelölve

A II.r. vádlott anyja neve helyese: megjelölve. Személyazonosító igazolványának száma: megjelölve. A vádlott tartózkodási helye: megjelölve.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 134.988 Ft (Egyszázharmincnégyezer-kilencszáznyolcvannyolc) bünygyi költségbl I.r. vádlott 67.494 (hatvanhétezer-négy százkilencvennégy) és II.r. vádlott 67.494 (hatvanhétezer-négy százkilencvennégy) Ft-ot az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban az I.r. vádlott vonatkozásában felmerült 10.320,- (Tízezer-háromszázhusz) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Pest Megyei Bíróság a 2011. év március hó 21. napján kihirdetett 24.B.110/2009/17. számú ítéletében az I.r. vádlottat bünyösnek mondta ki társtettesként elkövetett, a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütközö és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minösülö testi sértés büntettében, amiért ö 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektöl eltiltásra ítélte.

A II.r. vádlott vonatkozásában a Budakörnyéki Bíróság 8.Fk.885/2009/5. szám alatti próbára bocsátást kimondó határozatát hatályon kívül helyezte, és annak próbára bocsátó részét megszüntette.

A II.r. vádlottat bünyösnek mondta ki 1 rb. társtettesként elkövetett a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütközö és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minösülö testi sértés büntettében, 2 rb. társtettesként, ebböl 1 rb. folytatólagosan elkövetett, a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés c./ és d./ pontjaira figyelemmel a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minösülö lopás büntettében, valamint 1 rb. társtettesként elkövetett, a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés II. fordulat c./ és f./ pontjai szerint minösülö lopás vétségében.

A bíróság ezért ö - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektöl eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság az I.r. és II.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte a felmerült bünygyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlottak és védöik jelentettek be fellebbezést - a testi sértés vonatkozásában - elsödlegetesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében.

A Fövárosi Fellebbviteli Föügyészség a 2011. év szeptember hó 29. napján kelt BF.611/2011/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat egy kivétellel megtartotta. Ügyfelderítési kötelezettségének alapvetően mind a személyi részt, mind a történeti tényállást illetően eleget tett. Hiányosság az I.r. vádlott előéletét illetően merült fel, mivel a bíróság az I.r. vádlott vonatkozásában az erkölcsi bizonyítványt, illetőleg a Váci Városi Bíróság ítéletét nem tette a tárgyalás anyagává, ezért az ezzel kapcsolatos ítéleti ténymegállapítások megalapozatlanok. Észrevételezte azt is, hogy az ítélet iratellenes megállapítást is tartalmaz az I.r. vádlott munkahelyét, jövedelmét érintő kérdésben. E körben az I.r. vádlott ugyanis a tárgyaláson nyilatkozott, közölte a személyi körülményeiben bekövetkezett változásokat.

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette tényállásával kapcsolatos bizonyítékokat az elsőfokú bíróság beszerezte. A vádlottak a bűnösségüket beismerték, vallomásaikat az egyéb bizonyítékokkal összevetve a bíróság a rendelkezésre álló adatokat helyesen mérlegelte és megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének is eleget tett, amikor megfelelően alátámasztott érvekkel számot adott arról, hogy a tényállást milyen bizonyítékokra alapozta, továbbá, hogy a felmerült ellentmondásokat hogyan értékelte, miként látta azokat feloldhatónak. A tényállásból a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményük minősítése törvényes.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket teljes körűen vette számba az elsőfokú bíróság és azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

Ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség rámutatott, hogy a Budakörnyéki Bíróság 8.Fk.885/2009/5. számú ítéletével összefüggésben megállapítható, hogy a II.r. vádlottat későbbi időpontban bocsátották próbára, mint ahogy a sértett sérelmére a testi sértés büntettét elkövette. A Budakörnyéki Bíróság ítélete a 2009. év november hó 24. napján emelkedett jogerőre, így a II.r. vádlottal szemben meghatározott 1 év 6 hónap próbaidő a 2011. év május hó 24. napján letelt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség ezért azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Btk.73.§ (3) bekezdésében írtakra figyelemmel a tényállásból a II. pontban feltüntetett cselekvéseket mellőzze, illetve az ítélet rendelkező részéből a próbára bocsátást kimondó határozat hatályon kívül helyezését és a II.r. vádlott büntetésével kapcsolatban a halmazatra történő utalást ugyancsak mellőzze.

A II.r. vádlott előéletére, a sértett szinte indok nélküli, brutális, megbotránkoztató bántalmazására figyelemmel a büntetés enyhítése a II.r. vádlott esetében sem indokolt, már csak azért sem, mert vele szemben az elsőfokú bíróság a Btk. enyhítő szakaszának felhívásával szabta ki a büntetést, amelyet indokolásában elmulasztott feltüntetni, továbbá érdemi magyarázatát sem adta a méltányosságnak.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség összességében tehát azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint változtassa meg, egészítse ki, egyebekben pedig hagyja helyben.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.363.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján az ügyet tárgyalásra tűzte.

A fellebbviteli tárgyaláson a másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás anyagává tette a Budakörnyéki Bíróság 8.Fk.885/2009/5. számú ítéletét.

A II.r. vádlott a tárgyaláson vallomást tett, melyben előadta, hogy azt követően avatkozott be az eseményekbe, miután a sértett bement a késért. Ekkor kelt az I.r. vádlott segítségére, a sértett a földre került, ahol megrugdosta. Magánéletbeli súlyos problémáira hivatkozott és sajnálatát fejezte ki, miközben megjegyezte, hogy kizárólag a sértett testére rúgott.

Személyi körülményeit illetően kifejtette, hogy az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik a saját háztartásában, akik közül kettő az élettársáé.

Alkalmi munkákból havonta mintegy 80-100.000.- forint jövedelemre tesz szert. A Váci Városi Bíróságon lopás vétsége miatt folyik ellene büntetőeljárás.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen védence felmentését indítványozta, büntethetőséget kizáró okból, jogos védelem címén, másodsorban az elsőfokon kiszabott büntetés enyhítését, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését szorgalmazta.

A II.r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezését a tárgyaláson is fenntartotta. A próbára bocsátással kapcsolatos rendelkezés mellőzését szorgalmazta. A sértett bántalmazásával összefüggésben azt emelte ki, hogy az elsőfokú bíróság ténymegállapításaival ellentétben álláspontja szerint büntetőjogi bizonyossággal nem rögzíthető, hogy a II.r. vádlott is olyan aktívan vett részt a sértett ütlegetésében és rugdosásában, mint ahogy azt a Pest Megyei Bíróság megállapította. Véleménye szerint a vádlott a barátja oldalán, az I.r. vádlott, és nem utolsó sorban a saját védelmében lépett fel a sértett jogtalan támadásával szemben. A védő kihangsúlyozta, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a II.r. vádlott magatartása a jogos védelmi helyzeten túl más sérülés okozására irányult volna. Azt is vitatta, hogy a II.r. vádlott magatartása eredményezte a sértett életveszélyes sérüléseit, e körben aláhúzta, hogy erre vonatkozó objektív adat olvasata szerint nem áll rendelkezésre. Összességében elsődlegesen a II.r. vádlott felmentését szorgalmazta büntethetőséget kizáró okból - jogos védelem címén -, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott legfeljebb menthető okból lépte túl a jogos védelemhez szükséges tevékenység határait.

A vádlottak az utolsó szó jogán mindketten beismerték a bűncselekmény elkövetését és egybehangzóan sajnálkozásukat fejezték ki.

A vádlottak és védőik fellebbezése az enyhítést célzó részükben alaposak.

Az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján terjesztettségében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Megállapítható, hogy a perbeli feleket a jogaikról tájékoztatta az elsőfokú bíróság és azokat maradéktalanul gyakorolhatták.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat hiánytalanul feltárta, azokat egyenként és összességükben értékelte, egybevetette, ezt követően mérlegeléssel állapította meg a történeti tényállást, illetve tényből tényre is helyesen következtetett.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság által rögzített tényállás túlnyomozó részt megalapozott, az mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól.

A megállapított tényállás azonban több helyen is kismértékben pontosításra szorul, ezért az ítélet az iratok tartalmára figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján az alábbiakkal egészíti ki.

- Az elsőfokú ítélet 2. oldalának utolsó bekezdését az I.r. vádlott személyi körülményeivel egészíti ki. E szerint az I.r. vádlott L. városban egy felfeldolgozó cég üzemében dolgozik, mely munkából havonta 85.000.- forint jövedelemmel rendelkezik (az elsőfokú bíróság 17. sz. tárgyalási jegyzőkönyvének 2. oldaláról).

A fenti kiegészítés azért vált szükségessé, mert az elsőfokú bíróság annak ellenére nem rögzítette ítéletében ezeket az adatokat, hogy bizonyítást vett fel rá, és a jegyzőkönyv tartalmazza is ezeket.

- Az elsőfokú ítélet 3. oldalának (1) bekezdésében elírás folytán tévesen tüntette fel az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott korábbi elítélését. A vádlottat a Budakörnyéki Bíróság ítélte el, helyesen a 13.Fk.381/2004/2. számú határozatában.
- A bírósági iratok 16. alszáma alatt fellelhető váci városi bírósági ítéletben megállapított bűncselekményt a vádlott a 2010. év augusztus hó 9. napján követte el (a Váci Városi Bíróság ítélete és a vádlott erkölcsi bizonyítványa alapján).

- Az elsőfokú ítélet 3. oldalának (6) bekezdését - a II.r. vádlott korábbi elítélését illetően - azzal egészíti ki a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Budakörnyéki Bíróság 2008. június hó 6. napján jogerőre emelkedett 8.Fk.621/2007/10. számú ítéletében elbírált bűncselekményeket a vádlott a 2007. év március hó 11. napján követte el.
- Ugyancsak a II.r. vádlott vonatkozásában kiegészíti az elsőfokú ítélet 3. oldalának utolsó előtti bekezdését azzal, hogy a Budakörnyéki Bíróság 2009. november hó 24. napján jogerőre emelkedett 8.Fk.885/2009/5. számú ítéletének alapját képező bűncselekményeit a vádlott a 2006. év folyamán követte el. (Ez utóbbi két kiegészítésre a hivatkozott ítéletek kiadmányai, valamint a vádlott erkölcsi bizonyítványa alapján került sor)

A történeti tényállást illetően az alábbi kiegészítések szükségesek:

- Az elsőfokú ítélet 4. oldalának utolsó bekezdése azzal egészítendő ki, hogy a sértettet sérülései az arc- és agykoponyáját ért legkevesebb 5 rendbeli, nagy erejű, tompa mechanikai erőművi behatásokra keletkeztek (Dr. Dombai Gyula igazságügyi orvosszakértő véleménye alapján - nyom.ir. 139. oldal (4) bekezdés).
- Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalának (3) bekezdését azzal egészíti ki a másodfokú bíróság, hogy a sértett bal oldali járomcsont törése elmozdulással is járt, továbbá az agykoponya fali tájékának vetületében lévő többszörös repesztett fejbőr sérüléseket is elszenvedett, amelyek a bizonyossággal határos módon inkább rúgás eredményeként keletkeztek, míg a többi sérülés öklütéstől is származhatott (orvosszakértői vélemény - nyomozati iratok 137. és 139. oldalai).
- Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalának (5) bekezdését úgy helyesbíti, hogy a sértett koponyasérülései *közvetetten* életveszélyes sérülések voltak (Kiegészítő orvosszakértői vélemény - nyomozati iratok 167. oldal (1) bekezdés)
- Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalának (5) bekezdése után rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a vádlottak bántalmazó magatartása és a sértett életveszélyes sérülése között közvetlen ok- okozati összefüggés állapítható meg.

Ez utóbbi megállapítás az irányadó történeti tényállás és az orvosszakértői vélemény összevetéséből következik, jelentősége pedig abban áll, hogy e tény rögzítése teszi egyértelművé mindkét vádlott büntetőjogi felelősségét a bekövetkezett eredményért.

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás immár teljesen hibamentessé és felülbírálatra alkalmassá vált. Az elsőfokú bíróság

az ítéletét a vádlottak - ténybeli beismerő, de bűnösségüket tagadó - nyilatkozataival szemben a tanúk vallomásaira, a rendőri jelentésekre, az orvosszakértői véleményekre alapozta. Okfejtése a bizonyítékok helyes mérlegelésén alapul, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A bizonyítékok értékelése körében az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, másokat pedig milyen okból vetett el.

Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott és a II.r. vádlottak védekezésével szemben, az eljárás során meghallgatott tanúk vallomásait és az azt alátámasztó igazságügyi orvosszakértői véleményeket fogadta el a tényállás alapjául.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a vádlottaknak azt a védekezését, hogy jogos védelmi helyzetben cselekedtek. Döntése helyes volt, azt a másodfokú bíróság is osztotta, különös figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság rögzítette azt is - éppen a kívülálló, objektív tanúk nyilatkozatai alapján -, hogy a vádlottak főleg azt követően bántalmazták a sértettet, miután elvették tőle a kését. Az erősen ittas állapotban lévő sértett az I.r. vádlott bántalmazásának eredményeként a földre került, védekezésében meglehetősen korlátozottá vált, de az elkövetők ekkor sem hagytak fel az ütlegetésével, rugdosásával, hanem éppen ellenkezőleg, ekkor bántalmazták a legintenzívebben, melyből mindketten kivették részüket.

Ilyen körülmények között a jogos védelmi helyzet, mint büntethetőséget kizáró ok, egyik vádlott esetében sem merülhet fel.

A II.r. vádlott védőjének perbeszédében elhangzottakra reagálva rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy a vádlottak egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben, közösen bántalmazták a sértettet, és együttes magatartásuk eredményeként került a sértett közvetetten életveszélyes állapotba. Ezért tehát nem foghat helyt az a védői érvelés, mely szerint nem állapítható meg egyértelműen, hogy a II.r. vádlott is felelős lenne a bekövetkezett súlyos eredményért.

Mindkét vádlott tevékenysége önmagában is alkalmas volt az életveszélyes sérülés okozására, ebből következően nem bír jelentőséggel, hogy a konkrét sérülést melyik vádlott okozta.

A rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban az elsőfokú bíróság törvényesen állapította meg azt is, hogy a tanúk az eljárás minden szakaszában egybehangzóan számoltak be arról, hogy a vádlottak közösen bántalmazták a sértettet.

A bizonyítékok helyes értékelésével az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy azok egymásra épülnek, egymást kiegészítik és egy irányba, a vádlottak bűnösségének irányába hatnak, kizárva ezzel a másképp történés lehetőségét.

Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság is bizonyítottan látta a vádlottak által elkövetett bűncselekményt.

Az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont a vádlottak bűnösségére és az általuk elkövetett testi épség elleni bűncselekmény jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem az állandóan követett bírói gyakorlatnak, illetve a Be.258.§ (2) bekezdés d./ pontjában írtaknak, továbbá a Legfelsőbb Bíróság BKv. 61 számú kollégiumi véleményének 2. pontjában rögzítettek szerint jelölte meg a vádlottak által megvalósított bűncselekményt, ezért annak megnevezését a Fővárosi Ítéltábla a fentieknek megfelelően kijavította.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakat, mely szerint mellőzni kellett az elsőfokú ítélet rendelkező részéből a próbára bocsátást kimondó határozat hatályon kívül helyezését.

A II.r. vádlottat a Budakörnyéki Bíróság a 2009. év november hó 24. napján jogerős 8.Fk.885/2009/5. számú ítéletével 1 év 6 hónapra próbára bocsátotta lopás bűntette és más bűncselekmények miatt. A próbaidő a 2011. év május hó 24. napján eredményesen letelt.

A Btk.73.§ (2) bekezdése értelmében a próbára bocsátást meg kell szüntetni, és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátott a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi, vagy a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt, valamint ha a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik.

A fenti törvényhely (3) bekezdése értelmében a (2) bekezdés esetén kívül, a próbaidő elteltével az elkövető büntethetősége megszűnik.

A fentiekből megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése napján - a 2011. év március hó 21. napján - elvileg helyesen rendelkezett a Pest Megyei Bíróság a próbára bocsátást kimondó határozat hatályon kívül helyezéséről, azonban a másodfokú jogerős elbírálás idejére, a próbaidő már eredményesen letelt a 2011. év május hó 24. napján. Erre figyelemmel a próbára bocsátást kimondó határozat hatályon kívül helyezéséről szóló elsőbírói rendelkezést mellőzni kellett az ítéletből.

A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy egyébként sem a Be. szabályainak megfelelően rendelkezett az elsőfokú bíróság a próbára bocsátást kimondó határozat hatályon kívül helyezéséről, mert a Be. hatályos rendelkezései szerint a próbára bocsátás megszüntetése mellett a vádlott bűnösségét nem kell megállapítani, figyelemmel arra, hogy már a próbára bocsátás is bűnösséget megállapító ítélettel történt. A másodfokú bíróság ezért ezt a rendelkezést is

mellőzte a II.r. vádlott vonatkozásában csakúgy, mint a halmazati büntetésre történő utalást, hiszen így csak egy cselekménye maradt a II.r. vádlottnak.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen sorolta fel a vádlottak javára és terhére értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket. Azokat annyi volt szükséges kiegészíteni, illetve pontosítani, hogy a II.r. vádlott vonatkozásában nem súlyosít a halmazat, azonban esetében további súlyosító körülmény, hogy a jelen ítélettel elbírált bűncselekményét a már vele szemben folyamatban lévő másik büntető eljárás hatálya alatt követte el.

A másodfokú bíróság rendkívüli nyomatékkaal értékelte az enyhítő körülmények között az időmúlást, mert a bűncselekmény elkövetése és a jogerős elbírálás között 4,5 év telt el, de több mint 1 év telt el az elsőfokú ítélet meghozatala óta is. Ez a körülmény a vádlottak terhére nem írható.

Szintén enyhítő körülményként értékelte a Fővárosi Ítéltábla, hogy az életveszély közvetett volt és azt is, hogy a vádlottak az utolsó szó jogán is komoly megbánásuknak adtak hangot.

A két vádlottnak a bűncselekményben betöltött szerepére és aktivitására tekintettel az elsőfokú bíróság megsértette a belső arányosság követelményeit, amikor súlyosabb büntetést szabott ki az I.r. vádlottal szemben miközben az I.r. vádlottat - az elsőfokú elbírálás időpontjában - csak egy bűncselekményben mondta ki bűnösnek, míg a II.r. vádlottat halmazati büntetésként ítélte 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre a Btk. enyhítő szakaszának felhívásával, anélkül hogy e rendelkezésnek bármilyen indokát adta volna.

A megváltozott bűnösségi körülményekre és nem utolsó sorban arra figyelemmel, hogy a II.r. vádlott esetében a próbára bocsátást kimondó határozat hatályon kívül helyezését és ennek következményeként a halmazati bünteteskiszabást mellőzni kellett, a Fővárosi Ítéltábla az adott körülmények között a az I.r. vádlottal szemben kiszabott 2 év 6 hónap börtönbüntetést eltúlzottnak szigorúnak találta. Ezért az I.r. vádlott büntetését 2 évre enyhítette.

Az enyhítő körülmények jelentős számára és nyomatékára figyelemmel a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szembeni szabadságvesztések, azok végrehajtása nélkül is elérik céljukat, ezért mindkét esetében a börtönbüntetés végrehajtását felfüggesztette a Btk.89.§ (1) és (2) bekezdéseinek felhívásával, akként hogy a próbaidő tartamát mindkettőjük esetében a törvényi maximumban állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla ezzel egyidejűleg úgy ítélte meg, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének eredményes elteltéhez az elkövetők rendszeres figyelemmel kísérése szükséges.

Ezért mindkét vádlottnak elrendelte a pártfogó felügyeletét a Btk.82.§ (1) bekezdés d./ pontjában írtak alapján.

A szabadságvesztések felfüggesztésével egyidejűleg mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletéből a közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezéseket.

A másodfokú tárgyaláson felvett személyi adatok alapján a Fővárosi Ítéltábla helyesbítette mindkét vádlott anyjának nevét és személyazonosító igazolványaik számát, illetve a II.r. vádlott tartózkodási helyét.

Az elsőfokú bíróság a felmerült bűnügyi költség viselésére egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat annak ellenére, hogy a Be.338.§ (3) bekezdése fő szabályként azt rögzíti, hogy a bíróság a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség viselésére.

A bűnügyi iratok részét képező költségjegyzékből megállapította a másodfokú bíróság, hogy a bűnügyi költség a vádlottak között tételesen megosztható, ezért a fenti jogszabályi hely felhívásával fele-fele arányban kötelezte őket a költségek viselésére.

A másodfokú eljárásban az I.r. vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költségről a másodfokú bíróság megállapította, hogy azt az I.r. vádlott köteles viselni a Be.381.§ (1) bekezdése értelmében.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.372.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint megváltoztatta, míg egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdésének felhívásával helybenhagyta.

Budapest, 2013. év április hó 30. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

**Dr. Németh Nándor
s.k., Fatalin Judit s.k.**

előadó bíró

bíró

A Pest Megyei Bíróság 24.B.110/2009/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.B.318/2011/18. számú ítéletében írt változtatásokkal a 2013. év április hó 30. napján jogerőre emelkedett és - a szabadságvesztések kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2013. év április hó 30. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Weszely-Földvárszki Tünde
tisztviselő